

løst. Nu faar den samme Mand ganske vist for de Tog, der indkommer efter Kl. 11, en ekstra Godtgørelse af 25 Øre for hvert, men det er saa viseligt indrettet, at Reglementet bestemmer, at dette kun gælder Tog, der er udenfor de planmæssige. Hvis altsaa f. Eks det sidste Tog, som skal komme ind Kl. 10,40, blot kommer 25 Minutter eller det kommer en hel Time for sent, som det tidt sker, maa denne Maad gøre Arbejdet uden ekstra Vederlag, for Toget skulde planmæssigt komme Kl. 10,40.

Den samme Mand siger mig noget, som beviser mig, at det, at der er Tilgang til Banen, ikke betyder, at Stillingerne er gode. Han siger nemlig, at mange af Banens Arbejdere er betænkte paa at forlade deres Stillinger, de finder det dumt at ofre deres Ungdom og deres bedste Arbejdskrafts Tid i denne Banes Tjeneste, der skatter deres Arbejde saa daarligt. Mange Funktionærer har forladt Banen, og han siger, at han selv vil forlade den. Denne Banes Afdelinger har gentagne Gange indsendt Andragende til Bestyrelsen om Lønforbedringer — jeg kunde gaa ind paa alle de andres Lønninger ogsaa, men det skal jeg spare, idet jeg henviser til de Tal, jeg har nævnt i tidligere Aar —, men det har ikke ført til noget nævneværdigt Resultat, ja, for Baneafdelingens Vedkommende er det endog gaaet saaledes, at Resultatet for fleres Vedkommende er blevet negativt. Ældre veltjente Baneformænd har tidligere kunnet faa frit Hus, nu efter den „Lønforbedring“, som er gennemført, efter at de har indsendt deres Andragende, maa de betale for deres Hus. Et andet Resultat af de Krav, de har stillet, var f. Eks. følgende. De havde tidligere 12 aarlige Fridage — 12 aarlige Fridage for et Arbejde paa 18 Timer i Døgnet! —, men Antallet af Fridage er nu knappet af til 8. Hvis dette ikke forekommer det høje Tings Medlemmer skandaløst, ved jeg ikke, hvorledes man skal betegne det. Men disse 8 Fridage er tilmeldt nu, i hvert Fald for Baneafdelingens Mænd, af en saadan Beskaffenhed, at de ikke kan drage Nytte i fuldt Maal af dem. Fridagen gælder nemlig kun fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 Aften. Kl. 6 Aften skal de stille igen og vogte Ledene. Mand og Hustru kan altsaa ikke benytte deres Fridøgn sammen, de er nødte til at rejse ud hver for sig.

Hvad Henvisningen til, at de private Jernbaner skulde være Privatforetagender, angaar, kan jeg ogsaa henvisse til mine Udtalelser i Fjor. Jeg skal blot for at fremdrage et Eksempel paa, hvor lidet dette holder Stik, nævne Forholdene ved Slange-

rup-Banen, der er nævnt i en anden Forbindelse af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov). Denne Bane ønskede at faa en ny Køreplan, der indskrænkede Togenes Antal. Følgen deraf vilde blive, at Personalet indskrænkedes, det vil altsaa sige, at Folk, der i god Tro havde søgt Pladser ved denne Bane, vilde blive udsatte for Arbejdsløshed. Jeg skal samtidig sige, at det er mig meddelt, at man alligevel tog velvilligt paa denne Sag. Men da denne Køreplan kom frem, vakte den Befolkningens Indignation, og Grundejerne indgav en Protest derimod, dens Gennemførelse vilde forringe deres Ejendommes Værdi, sagde man. Her havde den højtærede Trafikminister et andet Syn paa Sagen, end naar det drejer sig om Funktionærernes Arbejds- og Lønforhold. Den højtærede Trafikminister nægtede nemlig at approbere den nye Køreplan. Dette forekommer mig at være Bevis for, at der ikke her i den Grad er Tale om Privatforetagender, som den højtærede Trafikminister hævdede, den Gang han brugte denne Paastand som Middel til at afvise Andragendet om en Kommission. Og saa er Forholdet endda dette, at denne Bane lever uden Statstilskud, men Staten har alligevel Ret til at gribe ordnende ind og sige sin Mening om Tingene. Jeg skal ogsaa henvisse til Østsjællands Jernbane og til Lollands Jernbane. Paa Finansloven staar Østsjællands Jernbane opført med et Tilskud af 100,000 Kr., og Lollands Jernbane med et Tilskud af 20,000 Kr. Det er et Par Baner, som har faaet deres Koncession i ældre Tider, og i Koncessionen har Staten overtaget Garanti for Rentens Betaling. Sidste Aar fik den østsjællandske Bane ganske vist til Trods for, at der var budgetteret det højere Beløb, kun 50,320 Kr. 09 Øre. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det forekommer mig mærkeligt, at man ikke i disse Spareteoriens Tider har fundet paa at spare paa dette Omraade. Det kan dog ikke være Meningen, at Staten skal blive ved at give Tilskud til Privatbaner, der betaler sig saaledes, at de af de Overskud, de faar ved Statens Naade, om jeg saa maa sige, skal betale Tantième til Driftsbestyrere og Stationsforstandere. Der betales ganske vist ikke Tantième til de mere daarligt lønnede Funktionærer, men Driftsbestyrere og Stationsforstandere faar. Jeg vil anbefale det kommende Finansudvalg at have Blikket henvendt paa de nævnte to Tal. Det forekommer mig, at her var der Grund til at tage Reb i Sejlene og i alt Fald bestemme, at saa længe disse Baner ikke fuldt ud selv kan betale deres